

Eva Andreas
Tunadalskyrkan 190414
Palmvändagen Matt 21:1-11, Fil 2:5-11
"Vägen till korset"

Vilken dag det måste ha varit för alla dem som fanns med i Jerusalem den där dagen när Jesus red ner för Olivberget på en åsna. Det måste väl ha varit höjdpunkten i hans liv och ett starkt bevis på hans framgång. Nu fick han ta emot folkets hyllningar, och t folket fick också del av glädjen och allt han förmedlade. Eller??

Vad är framgång? För att kunna mäta den behöver man ha en utgångspunkt och ett mål, och det kan handla om små eller stora saker, beroende på sammanhang. För den som sysslar med affärer är målet ekonomisk vinning, för den som läser en utbildning kan målet vara att bli klar och få ett bra jobb. För den som är ensam kan målet vara att träffa en partner, för den som har svårt att stiga upp på morgonen kan målet vara att faktiskt gå upp på en gång klockan ringer, o s v. Vi kan aldrig jämföra oss, eftersom vi var och en har olika målsättningar.

När Gud såg mänskligheten så såg han att det behövdes någon som på ett konkret sätt kunde visa på hans kärlek och därför kom Jesus som människa Joh 3:16 säger: Så älskade Gud världen att han gav den sin ende son, för att var och en som tror på honom inte skall gå under, utan ha evigt liv. Vilken målsättning: att ge var och en som tror evigt liv. Paulus beskriver vad det innebär (Rom 10:9-10): Ty om du med din mun bekänner att Jesus är Herre, och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom blir du räddad. Hjärtats tro leder till rättfärdighet och munnens bekännelse till räddning.

Vad hade då Jesus för uppgift? Var det att arbeta upp ett förtroende hos människor, så att han en dag skulle få motta deras jubel och Hosiannarop?? Nej, han hade en annan grund. Man brukar säga att han gav sin programförklaring en dag i Nasarets synagoga när han fick läsa skrifterna och överförde det till sig själv: Herrens ande är över mig, ty han har smort mig till att frambära ett glädjebud till de fattiga, Han har sänt mig att förkunna befrielse för de fångna och syn för de blinda, att ge de förtryckta frihet och förkunna ett nådens år från Herren.

Vilken målsättning, vilken möjlighet, men samtidigt vilken omöjlighet att mäta resultatet, åtminstone mänskligt sett. Tänk om alla de som han under tre års tid hjälpt utifrån detta skulle samlas på samma ställe, det skulle förmodligen vara en och annan som skulle bli förvånad, fanns den med och den, och förmodligen en mycket större grupp än man kunde tänka. Och räknar vi sedan med vad som hänt efter hans död och uppståndelse, hur människor runt hela vår värld under tvåtusen fått inre och yttre upprättelse svindlar tanken. Det blir som det står i uppenbarelseboken: en stor skara som ingen kunde räkna av alla folk och stammar och länder och språk.

Den där dagen vid Olivberget började som en helt vanlig dag, arbetet pågick som vanligt, människor gick från och till marknaden för att handla, pilgrimerna från hela den då kända världen som kommit till Jerusalem för att fira påskhögtiden hade kanske byggt sig hyddor på bergssluttningen och fanns där i väntan på påsk och allt som väntade i samband med det. Men så hände det ovanliga, som egentligen inte var något ovanligt, en man som red på en åsna var ju vardagsmat för dem att se, det var ju lastdjuret, det var det många hade hemma, att jämföra med våra bilar. Men det som var ovanligt var vem som satt på åsnan: Nämligen Jesus. Han hade fått en dödsdom över sig av de ledande i landet, eftersom han blev obekvämlig, han hade uppväckt Lasaros från de döda, hans undervisning blev utmanande och Johannesevangeliet skriver att han drog sig undan offentligheten, Han hade aldrig förr velat ta emot folkets hyllningar, utan tvärtom ofta sagt till dem han hjälpt att inte berätta det vidare, men samtidigt samlade han stora skaror omkring sig där han gick tillsammans med sina lärjungar, och det gick inte att undvika att ryktet om vad han gjorde spreds runt landet. Nu var många nyfikna, skulle han komma, skulle de kunna få se honom prata med honom, få hjälp med det de behövde? Men ingen visste var han fanns.

Det fanns många förväntningar hos folket inför förhoppningen att han skulle komma; nyfikenhet, behov av att bli sedd, längtan efter ett vidrörande till ande själ och kropp, tacksamhet, men också frågetecken, vem tror han att han är, oro, vad ska nu hända, är han den utlovade Messias, kan vi äntligen få hylla honom som folkets

kung, som ska befria folket från ockupationsmakten och skipa en politisk rättfärdighet.

Och så plötsligt kom han då. Men han kom inte som en kung brukade – en kung satt på en häst bevakad av soldater med vapen beredda att försvara sin kung, högt över alla andra, oåtkomlig med attityd: Här är det jag som bestämmer. Jesus kom i ögonhöjd sittande på en åsna, omgiven av en skara lärjungar utan svärd, utan något att försvara sin kung med, och förmedlade något helt annat, livets källa, världens ljus, morgonstjärnan klara, för att bryta dödens udd, mörkrets makt och ondskans välde, för att citera psalmen vi sjöng innan predikan.

Och jubelropen började eka, Hosianna Davids son, välsignad är han som kommer i Herrens namn, Hosianna i höjden. Och ju längre nerför berget han kom desto fler kom till, man lade mantlar och skar palmblad för att lägga på vägen där han red fram, och jag är övertygad om att många som velat ha ett möte med honom fick möta hans blick, fick ett handslag, fick uppleva något nytt.

En vanlig dag i ditt och mitt liv, kan vi också få uppleva detta fantastiska att han kommer till oss, att vi kan få lovsjunga honom ibland med Hosianna, ibland med andra ord, och be om hans ingripande, be om att förstå vem han är. Ordet Hosianna hade ju blivit ett hyllningsord, men har också betydelsen Herre, hjälp, Herre grip in. Det kan ske i vår ensamhet, det kan ske när vi är många tillsammans som här i kyrkan idag, när vi tillsammans får glädjas över honom och än en gång säga Ja, du är min Herre, det kan ske när vi läser bibelordet och plötsligt får en aha-upplevelse, det är ju så det är, det här handlar ju om mig, även om det yttre är annorlunda, men Jesus är densamme i går idag och i all evighet.

Det var säkerligen blandade känslor hos Jesus när han red fram på åsnan den där dagen. Han visste, och han hade försökt förbereda sina lärjungar, även om de inte förstått det, att det väntade lidande, död men också uppståndelse i den vecka som låg framför. Kanske behövde han få uppmärksamheten och hyllningarna för att orka med det som låg framför, för att på korset kunna utropa "det är fullbordat" – kanske det viktigaste beviset på hans framgång, att han gav sitt liv för människans skull, för att ta all vår synd och

smärta, all vår sjukdom och våra tillkortakommanden på sig för att ge oss möjlighet till en personlig gudsrelation, och för att vi kan få komma till honom just i den stund vi behöver hjälp (Hebr 4:15,16)

Hans framgång handlade inte om att bli en jordisk kung, utan om att vara tjänare, att lämna sin gudomliga makt, för att lida och dö på ett kors. Han vände totalt upp och ner på förväntningar, han utmanade sina lärjungar att ha tjänarperspektivet, att se mer på andras bästa än sitt eget, och skickar det vidare till oss idag. Se på honom, hämta styrka hos honom, Lär av honom.

Paulus skriver i Fil 2:5-11

Låt det sinnelag råda hos er som också fanns hos Jesus Kristus. Han ägde Guds gestalt, men vakade inte över sin jämlikhet med Gud utan avstod från allt och antog en tjänares gestalt då han blev som en av oss. När han till det yttre hade blivit människa, gjorde han sig ödmjuk och var lydiga ända till döden, döden på ett kors. Därför har Gud upphöjt honom över allt annat och gett honom det namn som står över alla andra namn, för att alla knän skall böjas för Jesu namn, i himlen, på jorden och under jorden och alla tungor bekänna att Jesus Kristus är Herre, Gud fadern till ära.

Och så får vi den här veckan som ligger framför, Stilla veckan, på ett speciellt sätt följa med Jesus från Olivberget och glädjen, till salen där man åt den sista måltiden och nattvarden instiftades, till Getsemane, till tillfångatagandet, rättegångarna, dödsdomen, korsfästelsen men också den tomma graven och en ny glädje.

Vi får vara med i glädjen, vi får vara med i eftertanken vi får bekänna honom som Herre och kung i vårt liv och i Guds rike.

Amen